

Tisztelt Alkotmánybíróság részére
Hivatkozási szám: IV/237-4/2018.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/237-15/2018	
Érkezett: 2018 ÁPR 20.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 13db	

Alulírott dr. Protzner András ügyvéd (székhely: 1118 Budapest, Ménesi út 7., adószám: 50235472-2-43, „KASZ” szám: 36067464, Lajstromszám: 19460, Kamarai nyilvántartási szám: 01-008252, t

mint

-korábban csatolt meghatalmazással (M/1) igazolt- jogi képviselője a IV/237-4/2018. szám alatt, alkotmányjogi panasz tárgyában a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő ügyben, mint az alkotmányjogi panaszban kifogásolt gyermekelviteli eljárásban született elsőfokú, másodfokú és Kúria által hozott végzések tekintetében, a gyermekelviteli eljárásban indítványozóval szemben, ellenérdekelt fél (a továbbiakban a gyermekelviteli eljárás alapján „kérelmező” vagy „ellenérdekelt fél”), az alábbi

beadványt

terjeszti elő:

Elsődlegesen kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza befogadásának vonatkozásában, az Ügyrend 31. § (1) bekezdése alapján szíveskedjen azt visszautasítani, mivel egyértelmű, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza, (illetve annak mellékletei) valótlan és hamis tényállításokat tartalmaznak, tehát kérem, hogy ezeket a Tisztelt Alkotmánybíróság az indítvány befogadására vonatkozó döntésnél ne vegye figyelembe, ugyanis az Alkotmánybíróságról szóló 2011 évi CLI. törvény (továbbiakban: „Abtv.”) 52. § (4) bekezdésében foglaltak szerint:

„Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.”

illetve a (6) bekezdés alapján:

„Az indítvány mellékleteként meg kell küldeni az Alkotmánybíróság részére azokat a dokumentumokat, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják.”

Álláspontom szerint indítványozó által, az Alaptörvény tisztességes eljárásának sérelmére vonatkozó állításait, nem tudta igazolni, illetve jelen beadványban leírtak alapján egyértelműen igazolást nyert, hogy állításai teljességgel valótlanok. Az indítványozó által mellékletként csatolt tanúvallomások, illetve pszichológiai vélemény, kérelmező által ismeretlen személyektől és hamis állításokat tartalmaznak. Ennek megfelelően nem alkalmasak a bennük megfogalmazott, kifejezetten valótlan és egyoldalú vádak semmilyen módú igazolására. Indítványozó által tett állítások és csatolt mellékletek (melyek között szándékos és súlyos hamis fordítás is található) egyértelműen megvalósítják a rosszhiszemű pervitelt, illetve kérelmezővel szembeni becsületsértést.

Másodlagosan kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben az alkotmányjogi panaszt befogadásra alkalmasnak találja, jelen beadványban megfogalmazottakat mérlegelve, ne semmisítse meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Pk.500.172/2017/11. számú végzését, a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.636.303/2017/4. sz. számú végzését, illetve a Kúria Pfv.II.22.216/2017/13. számú végzését, mivel azok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, vagyis indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát semmilyen módon nem sértik, az alkotmányjogi panaszban megfogalmazott, a bírósági eljárásra és az ügy ténybeli történéseire vonatkozó állítások és csatolt új tanúvallomások, illetve bizonyítékok ugyanis olyan súlyosan valótlan állításokat tartalmaznak, melyek alkalmasak a Tisztelt Alkotmánybíróság megtevesztésére és szembe mennek a tisztességes és jóhiszemű eljárás követelményével.

Tekintettel az alkotmányjogi panaszban megfogalmazott számos valótlan állításra, illetve arra, hogy ügyfelem két gyermeke lassan másfél éve, indítványozó folyamatos jogszabálysértése miatt jogellenesen tartózkodik Magyarországon, kérem továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (11.27.) AB TÜ. határozat (továbbiakban az „Ügyrend”) 55. § (1) bekezdése szerint, gyorsított eljárás keretében szíveskedjen újabb végzésében a végrehajtás elrendelése tárgyában korábban hozott végzését megváltoztatni, és a végrehajtás felfüggesztését megszüntetni, a gyermekek jogai ugyanis súlyosan sérülnek azáltal, hogy nem megszokott környezetükben, Spanyolországban nevelkednek, illetve édesapjukkal való kapcsolattartást pedig indítványozó teljesen megakadályozza.

Ezen túl, kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Ügyrend 36.§ (7) bekezdése a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] személyes meghallgatását elrendelni.

A fenti ügyszám alatt folyamatban lévő eljárásban, az indítványozó által benyújtott alkotmányjogi panasz tárgyában, mint az alkotmányjogi panaszban kifogásolt gyermekelviteli eljárásban született elsőfokú, másodfokú és Kúria által hozott végzések tekintetében, a gyermekelviteli eljárásban indítványozóval szemben ellenérdekelt fél, az alábbiakat kívánom előadni.

I. AZ INDÍTVÁNYOZÓ TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOGÁT A GYERMEKELVIETLI SORÁN EGYIK BÍRÓSÁGI VÉGZÉS, ILLETVE ELJÁRÁS SEM SÉRTETTE MEG, AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ TELJESSÉGGEL ALAPTALAN

Álláspontom szerint az alkotmányjogi panaszban **tett indítvány**, mely szerint alaptörvényellenesség miatt mind a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Pk.500.172/2017/11. számú végzését, és a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.636.303/2017/4. sz. számú végzését, mind pedig a Kúria Pfv.II.22.216/2017/13. számú végzését (továbbiakban együttesen: „**gyermekek visszavitelét elrendelő végzések**”), mivel azok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, vagyis indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát sértik, meg kell semmisíteni, **teljességgel alaptalan**.

Az indítványban felsorolt valótlan és abszurd állítások, illetve ügyfelemmel szemben minden tekintetben valótlan és hamis vádak miatt kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ügyfelem által az alkotmányjogi panaszban foglaltakkal kapcsolatban jelen írásbeli beadványban előadottakat a Tisztelt Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz befogadása, illetve gyermekek visszavitelét elrendelő végzések alaptörvényellenességének kérdésében a döntésének meghozatala során legyen kedves figyelembe venni.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot jelen beadványban leírtakat mindenképpen mérlegelje, hiszen a számomra 2018. február 13-án kézbesített alkotmánybírósági végzésben a Tisztelt Alkotmánybíróság azzal indokolta a gyermekek visszavitelét elrendelő végzések végrehajtásának felfüggesztését, hogy „az alkotmányjogi panaszban kifogásolt döntés végrehajtása a két kiskorú gyermek testi, lelki fejlődésében súlyos és helyrehozhatatlan kárt, illetve hátrányt okozhat.”

Mivel a Tisztelt Alkotmánybíróság a gyermekek visszavitelét elrendelő végzések végrehajtásának felfüggesztését mással, és részletesebben nem indokolta, azt minden bizonnyal legnagyobb mértékben az alkotmányjogi panaszban előadott, indítványozó által tett valótlan állítások, és tanúvallomások alapján lefestett, gyermekek Spanyolországba történő visszavitele esetén keletkező „drámai helyzetre” alapozta.

Ezért ezúton szeretném indítványozó valótlan állításait tételesen cáfolni, és a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét felhívni arra, hogy indítványozó mely pontokban vezette teljesen félre a Tisztelt Alkotmánybíróságot.

Ezúton nyilatkozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróságnak benyújtott alkotmányjogi panaszban indítványozó minden, a gyermekeket veszélyeztető körülmény kérdésében valótlan állítást tett, és rosszhiszemű pervitelével ahhoz járult hozzá, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság – valótlan állításokra- alapozva felfüggesztette a gyermekek visszavitelére irányuló végrehajtási eljárást, és ezzel sajnálatos módon elősegítette, hogy indítványozó továbbra se teljesítse a jogerős, gyermekek visszavitelét elrendelő másodfokú –és azt helybenhagyó kúriai- végzést, melynek következtében indítványozó továbbra is teljesen elzárja a gyermekeket apjuktól, és ezáltal súlyos, helyrehozhatatlan kárt okoz testi és lelki fejlődésükben, valamint továbbra is porba tiporja ügyfelem szülői felügyeleti jogait.

Szeretném hangsúlyozni, hogy tisztában vagyok vele, hogy az alkotmányjogi panasszal kapcsolatos alkotmánybíróági eljárás nem kontradiktórius, mégis jelen ügy jelentőségére, és a meghozott döntés súlyára tekintettel kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a döntésének meghozatala során vegye figyelembe jelen beadványban előadottakat, mivel ügyfelem, mint az ellenérdekelt féllel szemben indítványozó által egyoldalúan tett, kifejezetten rosszhiszemű, valótlan állításokra alapozva döntött a Tisztelt Alkotmánybíróság úgy, hogy az alkotmányjogi panasz iktatását követő 24 órán belül felfüggeszti a gyermekek visszavitelére vonatkozó végrehajtási eljárást, soron kívül kézbesítve azt számomra.

Fent előadottaknak megfelelően, jelen beadványomban először részletesen kifejtem, és okiratokkal alátámasztva cáfolom azokat a súlyos vádak, amelyek alapján a végrehajtás felfüggesztését –álláspontom szerint teljesen félrevezetve, és ezért tévesen- a Tisztelt Alkotmánybíróság elrendelte. Ezt követően terjesztem elő az indítványozó által a bírósági eljárások kapcsán, indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmére vonatkozó, szintén számos ponton valótlan állításaira vonatkozó megállapításaimat.

Amennyiben a jelen beadványban leírtak, nem alkalmasak a Tisztelt Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz kapcsán felmerült Alaptörvény-ellenesség hiánya kérdésében való döntés meghozatalában, úgy kérem, hogy a 2011. évi CLI. az Alkotmánybíróságról szóló törvény 57. § (2) alapján ügyfelem, mint ellenérdekelt fél (harmadik fél) személyes meghallgatását tegye lehetővé a Tisztelt Alkotmánybíróság.

I./A. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ II. PONTJÁBAN TETT VALÓTLAN TÉNYBELI MEGÁLLAPÍTÁSOK

Az alkotmányjogi panaszban foglalt kifejezetten rosszindulatú és hamis vádak, mely szerint ügyfelem alkoholistá vagy drogfogyasztó lenne, teljesen abszurdak, ezt egyik eljáró bíróság sem állapította meg, az pedig, hogy bármikor is bántotta volna gyermekét, indítványozót vagy bármelyik kollégáját a legfelháborítóbb állítás az alkotmányjogi panaszban, melyet az eljárás korábbi szakaszában egyszer sem említette indítványozó kérelmezett.

Meggyőződésem, hogy amennyiben személyesen meghallgatná a Tisztelt Alkotmánybíróság ügyfelemet, minden ilyen jellegű, indítványozó által tett hamis állítás azonnal egyértelműen tisztázódna.

Ezúton csatolom indítványozó által a család közös képének hátoldalára írt alábbi szöveget (mely egyértelműen indítványozó kézírása) és a képet, melyet férjének írt, és azért tartom fontosnak csatolni, mert jól tükrözi, hogy mennyire hamis képet fest le róla indítványozó az alkotmányjogi panaszában. Az angol szöveg magyar fordításban így hangzik: „Az egyetlen dolog, ami jobb annál, hogy te vagy a férjem az az, hogy a gyermekeinknek te vagy az apja.” (M/2 alatt csatolom) Egyébként indítványozó is elismeri, hogy kérelmezőt nagyon szereti kisfia (I/7 jegyzőkönyv: „A nagyfiunk nagyon szereti az édesapját én megbeszéltem vele, hogy bármikor jöhet látogatóba”).

Ezen felül engedje meg a Tisztelt Alkotmánybíróság, hogy csatoljak pár képet a rettenetesnek lefestett kérelmezőről gyermekei társaságában, csak azért, hogyha személyesen nem is fogja tudni előadni az őt ért vádak cáfolatát, a képek egyértelműen visszaadják, hogy mennyire szereti gyermekeit, és megviseli őt, hogy indítványozó elszakította őket tőle, ráadásul ilyen visszataszító vádaskodásoknak köszönhetően (M/3).

Az I. és II. fokú bíróság, illetve a Kúria, azaz mindhárom bírói fórum döntése alapján, részletes, és az ügy minden körülményeire körültekintő eljárást követően arra, az azonos álláspontra jutott, hogy indítványozó, [REDACTED] mindkét gyermekét közel másfél éve jogellenesen tartja Magyarországon, súlyosan megsértve a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló 1980-as Hágai egyezményt, valamint a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályaon kívül helyezésétől szóló, 2003. november 27-i, 2201/2003/EK tanácsi rendeletet, ügyfelem szülői felügyeleti jogait és két gyermek egészséges testi és lelki fejlődését.

1.) Az indítványozó többször hivatkozik rá alkotmányjogi panaszában, hogy a bíróságok nem vizsgálták, hogy milyen körülmények közé kerülnének a gyermekek Spanyolországba való visszavitelük esetén. E körben hangsúlyozom, hogy a gyermekek a jogellenes elvitel előtt Spanyolországban éltek a szülőkkel, a felek által határozatlan időre szóló bérleti szerződés alapján bérelt lakásban, a család eltartásáról pedig a kérelmező, [REDACTED] gondoskodott. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság is kimondta végzésében: „(...) *a kérelmező változatlan, a korábbi közös bérlakásban fennálló, a kérelmezettel közösen kialakított lakáskörülményei nyilvánvalóan alkalmasak a kiskorú gyermekek gondozására, nevelésére.*” Rögzítem továbbá, hogy a kérelmező okiratokkal (jövedelemigazolás, a felek által közösen bérelt ingatlan bérleti szerződése stb.) igazolta az elsőfokú eljárás során, hogy *megfelelő jövedelemmel, illetve lakhatási körülményekkel rendelkezik, melyek teljes mértékben lehetővé teszik a gyermekek nevelését, eltartását.* Megjegyzem továbbá, hogy a család eltartásáról a kérelmező gondoskodott a gyermekek jogellenes elviteléig.

Az alkotmányjogi panaszban leírtak alapján indítványozó olyan képet próbál lefesteni kérelmezőről, mintha munkája az lenne, hogy egy tengerjáró hajón dolgozik, ami járja a világot, ezért soha nincs otthon. Ezzel szemben kérelmezőt minden Ibizához köti, és évente ritkán megy el pár hétnél hosszabb időre, ugyanis vállalkozóként vitorlás hajókat ad ki bérlőknek, mely megköveteli, hogy mindig otthon legyen és felügyelje vállalkozását.

2.) Az indítványozó utal panaszában arra is, hogy a gyermekek kizárólag az édesanya tolmácsolása segítségével tudnak kommunikálni az apával. E körben hangsúlyozom, hogy a gyermekek a jogellenes elvitel (visszatartás) időpontjában beszéltek spanyolul, és ezen a nyelven 2 és 3,5 fél éves korukban, fejlettségi szintjüknek megfelelően tudtak, és tudnak kommunikálni is. A nagyobbik gyermek folyékonyan beszélt spanyolul, de mivel hosszú ideje kiszakították a spanyol nyelvű környezetből, ezért szüksége van egy rövid időre, hogy kérelmezővel való találkozás alkalmával ismét gördülékenyen menjen neki a másik anyanyelve, a spanyol is. Ahogy az az édesapa legutóbbi látogatásakor is egyértelműen kiderült, néhány óra leforgása után a gyermekek már spanyolul kommunikáltak a kérelmezővel, a kisebb mindent értett a nagyobb pedig válaszolni is tudott spanyolul. Tehát indítványozó azon állítása, hogy kérelmező nem tudott (vagy most nem tudna) spanyolul kommunikálni a gyermekekkel, teljesen valótlan.

3.) Az indítványozó vitatja továbbá, hogy Spanyolország lenne a gyermekek szokásos tartózkodási helye, annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság, a Fővárosi Törvényszék és a Kúria is megállapította ezt a tényt. Ennek vonatkozásában rögzítem, hogy mind a szülők, mind a gyermekek Ibizán rendelkeznek tartózkodási engedéllyel, bejelentett lakcímmel és a [REDACTED] 2014 júliusa és 2016 nyara között Ibizán járt bölcsődébe, 2016 őszétől pedig a kisebbik gyermeket is Ibizán íratják be a felek közösen bölcsődébe. A gyermekek Ibizán részesültek egészségügyi ellátásban is, valamint az eljárás során bizonyításra került, hogy az idő nagy részét Spanyolországban töltötték, Magyarországra csak rövidebb időre, látogatóba utaztak.

Az elsőfokú eljárás során [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kérelmező az alábbi bizonyítási indítványokat tette, melyeket indítványozó egytől egyik elfogadott, ezeknek a bizonyítási indítványokból való kizárását egy esetben sem kérte:

- a felek és a gyermekek spanyol lakcímgazolás, mely szerint az egész család, a gyermekek születésüktől fogva ugyanarra a lakcímre vannak bejelentve, M/4,
- annak igazolására, hogy a gyermekek Spanyolországban éltek, és ott jártak bölcsődébe, majd óvodába, M/5 alatt bölcsődei és óvodai igazolás,
- a gyermekek spanyol egészségügyi ellátásban részesültek, igazolás egészségügyi ellátásról, részletes, dátumra, időre pontosan lebontott kimutatás által M/6,
- a felek 1 éves, 2013 óta folyamatosan megújított, határozott időre szóló lakásbérleti szerződése M/7,
- indítványozó spanyol jogosítványa M/8,
- indítványozó által, mint helyi, tartózkodási engedéllyel rendelkező lakos által igénybe vett kedvezmény a repülőjegy vásárlásakor M/9,
- chat beszélgetés indítványozó és barátnője között, mely alapján egyértelműen kiderül, hogy indítványozó elismeri a gyermekek ibizai szokásos tartózkodási helyét, és, hogy jogellenesen vette fel éveken át a GYES-t és a GYED-et Magyarországon. M/10
- fényképek, amelyek megkérdőjelezhetetlenül igazolják a gyermekek Ibizán tartózkodását M/3.

Ezen felül szeretném felhívni a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét arra, hogy indítványozó az alkotmányjogi panaszban többször és hangsúlyosan kifejti, hogy sem indítványozónak, sem pedig a gyerekeknek nem volt spanyol tartózkodási engedélyük Ibizán (2. oldal (7) bekezdés, 17. oldal 60. pont). Ezzel teljes mértékben ellentmond indítványozó saját tanúvallomásának (I/7. melléklet, 4. sz. jegyzőkönyv, 7. oldal, 9. és 10. bekezdés: „Újabb kérdésre elmondom, hogy valóban volt és van tartózkodási engedélyem nekem is és a gyermekeknek. Erre azért volt szükség, mert az én esetemben a munkavállalásához, a gyermekek esetében pedig a magánbiztosítás megkötéséhez volt szükség. Mind a mai napig érvényes és hatályos tartózkodási engedéllyel rendelkezem én és a két gyermek is.” Magyarul, indítványozó hamis állítások sorozatát fogalmazza meg alkotmányjogi panaszában, ami annak fényében, hogy ezen hivatkozásokra függesztette fel a Tisztelt Alkotmánybíróság a végrehajtást, felháborító (!).

A szokásos tartózkodási hely vonatkozásában pedig ki kell emelni azt is, hogy a jegyzőkönyv ugyanezen, 7. oldalán, 4-6. bekezdésében indítványozó azt is elismeri, hogy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] mandulaműtéténél igénybe is vettek.

E körben rögzítem továbbá, hogy a felek között jelenleg bontóper van folyamatban Spanyolországban, mely –indítványozó ismételten valótlan állításával szemben-felfüggesztésre került a Magyarországon folyamatban lévő gyermekelviteli eljárás jogerős befejezéséig. A szülői felügyeleti jog, illetve a kapcsolattartás kérdésében tehát az említett spanyol eljárásban fog végleges döntést hozni az eljáró spanyol bíróság. Indítványozónak egyébként volt spanyol jogi képviselője, 2017 februárjában és márciusában, tehát nem igaz, hogy e-mail-en keresztül értesült volna a spanyol eljárásról, illetve annak a gyermekelviteli ügy jogerős lezárásig tartó felfüggesztéséről (!).

A jelenlegi kapcsolattartás vonatkozásában megjegyzem, hogy bár az édesapa nagyon szeretne találkozni a gyermekekkel és mindent meg is tesz ennek érdekében, azonban az édesanya ezt lehetetlenné teszi. Közel 1,5 éve tartózkodik Magyarországon az indítványozó a gyermekekkel, és ez idő alatt mindössze két alkalommal tette lehetővé az édesapának a kapcsolattartás gyakorlását, az elsőfokú eljárás 6 hetes időtartamát leszámítva. Ezzel nemcsak az apa kapcsolattartási jogát korlátozta jelentős mértékben, de a gyermekeket is hosszú időre elszakította az édesapjuktól, tehát valójában ő tette ki súlyos lelki károsodás veszélyének [REDACTED]. Az édesanya az édesapával való kommunikáció tekintetében sem tanúsít együttműködést, kérelmező üzeneteire, hívásaira nem reagál. Indítványozó ugyanis kijelentette, hogy a felek közötti kommunikációt kizárólag a jogi képviselőiken keresztül engedélyezi. Ennek igazolására M/12 alatt csatolom a felek közötti üzenetváltás, spanyol közjegyző által hitelesített, magyarra fordított másolatát, illetve e tárgyban kérelmező jogi képviselője által indítványozó jogi képviselőjének írt levelet, melyre választ nem kapott kérelmező, így a kapcsolattartást indítványozó azóta (2018-ban eddig egyetlen alkalmat sem biztosítva) akadályozza kérelmező és a gyermekek között.

Indítványozói magatartása sérti a Hágai Egyezményben foglalt kapcsolattartást szabályozó rendelkezéseket, [REDACTED] a New Yorki Gyermekjogi Egyezmény több, de mindenekelőtt annak a 10. cikkébe foglalt jogát.

5.) Az indítványozó utal arra is panaszában, hogy a kérelmező alkohol illetve drogproblémákkal küzd, ezáltal alkalmatlan a gyermekek nevelésére, valamint többször elfogadhatatlan magatartást tanúsított a család együttélése során.

A fentieket a kérelmező teljes egészében visszautasítja, fenti állítások és becsatolt írásos tanúvallomások, a tanúvallomásokat tevő személyek a gyermekelviteli eljárás során említés szintjén sem merültek fel indítványozó oldaláról, kérelmező őket nem ismeri, ráadásul megvalósítják a kérelmezővel szembeni becsületsértést. Megjegyzem továbbá, hogy amennyiben a kérelmezőnek valóban ilyen problémái lettek volna, és ebből adódóan a viselkedése is súlyos konfliktusokat vetett fel a családban, a kérelmezett fordulhatott volna az illetékes spanyol családvédelmi hatósághoz segítségért, azonban semmilyen lépést e vonatkozásban nem tett, sőt, egészen a jogellenes elvitelig együtt élt a kérelmezővel, és önszántából ment a gyermekekkel a karibi nyaralásra is 2016 decemberében.

Teljességgel elfogadhatatlan indítványozó azon kijelentése, mely szerint a spanyol hatóságok nem segítettek volna indítványozónak, mert [REDACTED] mindenkit ismer Ibizán.” A fenti érvelés jól tükrözi [REDACTED] ellen felhozott állítások képtelenségét, egy olyan kultúrkörben, ahol a gyermekjogok és a gyermekvédelem igen fejlett és magas szinten biztosított.

I/B. A. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ V. PONTJÁBAN, A TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG SÉRELMERE VONOTKAZÓAN TETT ALAPTALAN INDÍTVÁNYOZÓI MEGÁLLAPÍTÁSOK

Az indítványozó által megjelölt jogsérelmek, melyek alapján indítványozó állítása szerint a tisztességes eljáráshoz való joga sérült, teljességgel alaptalanok, ráadásul számos, indítványozó által megjelölt állítás minden valóságalapot nélkülöz.

I/B. 1) Elsőfokú bírósági tárgyalásra történő idézéssel, ill. a kérelem ismertetésével és bizonyítási indítvány előterjesztésével kapcsolatosan hivatkozott indítványozói jogsérelem alaptalansága

Az indítványozó által I/8 alatt csatolt, 14.Pk.500.172/2017/11. számú jegyzőkönyv 16. oldalán az indítványozó jogi képviselője az alábbi nyilatkozatot tette: *„Bizonyítási indítványom, hogy a bíróság rendeljen ki igazságügyi pszichológus szakértőt annak megállapítására, hogy a gyermekek érdekében áll-e, hogy a megszokott környezetéből kiemeljék, elvigyék őket az általuk nem annyira kedvelt Ibizára. További indítványom, előadnivalóm nincsen.”*

Tehát az indítványozó a szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványon túlmenően, semmiféle további indítványt nem terjesztett elő, mely alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott jogerős végzésében, hogy „a fentiekből következően egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság részéről lényeges eljárási szabálysértés nem volt megállapítható, így a végzés hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos fellebbezési kérelem nem lehetett eredményes. A másodfokú bíróság az elsőfokú döntés megalapozottságát és jogszerűségét megkérdőjelező fellebbezési érveket sem tudta elfogadni.” (indítványozó által I/3 alatt csatolt végzés, 3. oldal, 3., 4. bekezdés).

Fenti indítványozó által tett egyértelmű nyilatkozat fényében érthetetlen, hogy milyen alapon hivatkozik utólag mégis indítványozó arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben biztosított jogát bármelyik bíróság megsértette.

Az eljárásjogi aggályokat felvető indítványozói érvelés esetén kiemelendő, hogy a Hágai Egyezmény végrehajtásáról szóló 7/1988. (VIII.1.) IM rendelet (a továbbiakban „rendelet”) 5.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság a kérelemről nemperes eljárásban, soron kívül határoz. A meghallgatást - ha egyéb intézkedésre nincs szükség - legkésőbb a kérelemnek a bírósághoz érkezésétől számított nyolcadik napra kell kitűzni. A rendelet 5.§ (2) bekezdése azt mondja ki, hogy az eljárás során a Polgári Perrendtartás szabályait - a rendeletben foglaltakkal összhangban - megfelelően alkalmazni kell. A periratokból egyértelműen megállapítható, hogy a kérelmező 2017. június 27-én terjesztette elő a kérelmét, és az elsőfokú bíróság 2017. június 29-én tűzte ki a személyes meghallgatás időpontját. Az idézés leírása és kiadása 2017. június 30-án megtörtént, a küldemény postára adására 2017. július 5-án került sor.

Mivel kérelmező megjelölte indítványozó e-mailcímét, illetve telefonszámát, kétséget kizáróan megállapítható, - ahogy ezt a másodfokú bíróság is rögzítette, az elsőfokú bíróság hivatalos feljegyzése alapján- hogy a bírósági tisztviselő 2017. július 3-án délelőtt, rövid úton -

telefonon - idézte a kérelmezettet a 2017. július 7-i meghallgatásra, majd e-mailles úton is megküldésre került a kérelem, illetve mellékletei is. Ebben az ügyben aznap délután ismét felhívta indítványozót az elsőfokú bíróság tisztségviselője, ekkor az indítványozó közölte a tisztségviselővel, hogy az idézést e-mailben is megkapta.

A telefonon és e-mailen történő idézés indítványozó általi, dokumentált elismerése alapján felháborító az alkotmányjogi panaszban megfogalmazott indítványozói állítás, mely szerint „indítványozó nem lehetett biztos abban, hogy azt a PKKB küldte a részére” az idézést. Ez az állítás teljességgel valótlan, ugyanis indítványozó biztos volt benne, hogy az e-mailt a PKKB küldte, amit a bíróság telefonon is megerősített.

Fentieknek megfelelően 2017. július 7. napjára kitűzött személyes meghallgatáson az indítványozó és jogi képviselője is megjelent. A jogi képviselő jelezte, hogy indítványozó nem kapta meg a kérelmet, így az elsőfokú bíróság a meghallgatáson közvetlenül átadta indítványozó jogi képviselőjének a kérelmet és annak mellékleteit. **A jogi képviselő közölte, hogy 20 perc szünetet kér annak érdekében, hogy az átvett iratokat az indítványozóval átbeszélje, de már ekkor is úgy nyilatkozott, hogy a kérelem elutasítását kéri és utalt arra, hogy a kérelmezett és a gyermekek egyaránt Debrecenben élnek. A bíróság az indítványozó jogi képviselője kérésének megfelelő időre szünetet rendelt el annak érdekében, hogy indítványozó áttanulmányozza a kérelmet.**

Az indítványozó által I/7 alatt csatolt, 14.Pk.500.172/2017/4. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint az elsőfokú bíróság 9 óra 35 perckor rendelte el a szünetet, majd 10 óra 10 perckor folytatódott személyes meghallgatás, tehát indítványozó képviselőjének több mint fél órája volt átolvasni a három oldalas kérelmet és annak mellékleteit. **Sem indítványozó, sem pedig indítványozó jogi képviselője nem jelezte, hogy még további időre lenne szükségük az iratok áttanulmányozására.** Kérelmező a kérelemmel együtt összesen legfeljebb 40-50 oldalnyi (eredeti és fordítás), magyarra fordított, spanyol illetve angol dokumentumot csatol be mellékletként, melyek nagy része vagy pár soros igazolás, időpontokra vonatkozó táblázat, vagy a kérelmező és indítványozó között zajló chat-beszélgetés (20-as betűmérettel), melyek ráadásul mind ismertek voltak indítványozó számára.

Indítványozó az első tárgyaláson is benyújtott számos bizonyítékot, majd ezt követően a július 10-ei határidőre ő volt az, aki olyan nagy mennyiségű iratot csatolt be (több mint 150 oldalas iratanyag), hogy annak –a 2017 július 13-ai tárgyalásra való felkészülés megkönnyítését szolgáló-, bíróság általi elektronikus és fax-on történő továbbítása komoly nehézséget jelentett a bíróság számára, azt a kérelmező jogi képviselője is csak jelentős késéssel kapta meg (!).

Mindezen felül indítványozó 2017 februárjában bontóperes bírósági eljárást indított a Debreceni Járásbíróság előtt, ill. az Igazságügyi Minisztérium külön felkereste őt a jogellenes gyermekelviteli eljárás hivatalos megindításának elkerülése céljából, **az önkéntes teljesítésre felhívással (az erről szóló IM tájékoztató levelet M/13 alatt csatolom). Tehát indítványozót egyáltalán nem érte váratlanul, hogy kérelmező be fogja nyújtani a jogellenes gyermekelvitel tárgyában a kérelmet, amennyiben önként nem tesz eleget az Igazságügyi Minisztérium hónapokkal korábbi felhívásának,**

Indítványozó külön jogsérelemként hozza fel, hogy kérelmező tanúmeghallgatásra vonatkozó bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság elfogadta, és tanúként hallgatta meg [REDACTED]

[REDACTED] (ot) és vállalta, hogy a kérelmező kezdeményezésére tanúként hallgassák meg,

mint a felek és a gyermekek körülményeit jól ismerő személyt. Kérelmező a tanúbizonyítási indítványt, arra tekintettel kérte elfogadni az elsőfokú bíróságtól, hogy az indítványozói bizonyítási indítványokat a hétfői (2017. július 10.) napon csak este 18:00 órakor kapta meg (az elsőfokú bíróság által megjelölt 12.00 óra helyett) e-mailben az indítványozó jogi képviselőjétől, így az indítványozó tanúbizonyítási indítványról is csak ekkor szerzett tudomást. **Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság semmilyen eljárásjogi szabályt ezzel nem sértett meg, saját hatáskörben úgy ítélte meg, hogy tanúként hallgatja meg - indítványozó által meghallgatni kért 4 tanú mellett [REDACTED] által indítványozott tanút is.** Ezzel az eljárás háttér szabályaként szolgáló, a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 3.§ (4) ill. (5) bekezdésének, illetve a 206. §-ban foglaltaknak megfelelően járt el, és a Hágai Egyezmény rendelkezéseit sem sértette meg.

Álláspontom szerint tehát egyértelmű, hogy az első fokon eljáró bíróság, nem sértette meg indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, hiszen minden, az indítványozó által tett bizonyítási (tanúmeghallgatásra vonatkozó, illetve okirati) indítványt befogadott, és megfelelően értékelt. Az, hogy a külföldi tanú, idegen nyelven, tolmács közreműködésével történő tanúmeghallgatása hosszabb ideig tartott, mint egy magyar állampolgáré, természetesnek mondható.

A kérelmezett a 2017. július 13-án tartott tárgyalás legvégén **indítványozta igazságügyi pszichológus szakértő kirendelését a gyermekek vizsgálata céljából**, azonban az indítványt a bíróság elutasította, melyet az indítványozó szintén sérelmezett panaszában.

Az elutasítás indokát az elsőfokú végzés 11. oldalának 8. bekezdésében rögzítette, miszerint **a nemperes eljárás tárgyát képező jogvita vonatkozásában nem bírt relevanciával egy ilyen bizonyíték, valamint a bíróság által elrendelt szakvélemény beszerzése az eljárás sürgősségénél elhúzódásához vezetett volna.** Az elsőfokú eljárás lefolytatására a kérelem benyújtásától számítva összesen 6 hét áll rendelkezésre az elsőfokú bíróságnak, **míg egy pszichológusi vélemény elkészítése adott esetben önmagában több időt vesz igénybe, mint másfél hónap.**

Ezen felül a szakértő kirendelésével kapcsolatban egységes a bírósági gyakorlat, és a **Kúria összefoglaló véleményében** (2013.El.II.G.1/14. sz. „A jogellenesen Magyarországra hozott gyermekek visszavitelével kapcsolatos eljárások vizsgálatára létrehozott joggyakorlat elemző csoport összefoglaló véleménye”) is egyértelműen megállapításra került, **hogy tekintettel arra, hogy soron kívüli, rövid határidővel rendelkező eljárásról van szó, a Pp. bizonyításra vonatkozó szabályai csak a Hágai Egyezmény keretei között érvényesülnek:**

„A 13. cikk b) pontjának alkalmazása azért kényes kérdés, mert a kérelmezett legtöbbször e körülmények tisztázására terjeszt elő bizonyítási indítványt, csatol be magán-pszichológusi véleményt vagy orvosi igazolást, kéri környezettanulmány lefolytatását stb., mindezekről az eljárás elhúzódását és a gyermeknek a kérelmezőtől való visszafordíthatatlan eltávolodását, végső soron a gyermek Magyarországon való maradását remélve. Ez az a pont tehát, ahol a jogellenesen Magyarországra hozott gyermek visszavételére irányuló eljárás könnyen „átfordulhat” gyermekelhelyezési perré, amely ellentétes az Egyezmény céljával.

A vizsgált ügyekből azonban jól kirajzolódik, hogy a bíróságok a visszaviteli eljárást az Egyezmény keretei között tartják és nem engedik a bizonyítást olyan kérdésekben, amelyek a gyermekelhelyezési perre tartoznak (melyik szülő alkalmasabb a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosítására).

Széles körű bizonyítást egyébként a Brüsszel II.A. Rendelet által előírt rövid határidő sem tesz lehetővé (lásd a III/4. pontban foglaltakat). Ezért a vizsgált ügyekben a visszavitel elrendelésének megtagadására csak valóban indokolt esetekben került sor (pl. a 3 éves és 4 hónapos hallássérült, emiatt beszédértésében és beszédfejlődésében korlátozott, fejlesztésre szoruló gyermek vonatkozásában, aki képességei miatt speciális foglalkozást és bánásmódot igényelt, amelyet részére magyarországi környezetében csak az anya tudott biztosítani; az 1 éves és 4 hónapos gyermek a kérelmező apa magatartása, a kérelmezett felé irányuló pszichikai fenyegetések miatt súlyos lelki károsodásnak lenne kitéve, ha vissza kellene térnie Kanadába, különös tekintettel arra, hogy ott az anya letelepedési engedéllyel nem rendelkezik és visitori engedélye lejárt - az utóbbi döntést a Kúria Pfv.II.20.018/2012. számú végzésével hatályában fenntartotta). Ez a jogértelmezés összhangban áll a Legfelsőbb Bíróság korábbi gyakorlatával is (lásd BH 1998.86., BH 2001.325.).¹

Az indítványozó általi, a gyermekek személyes meghallgatásának elmaradása, mint az első fokon, illetve másodfokon eljáró bíróságok által elkövetett súlyos eljárási hibákra való utalás, és e tárgyban történő érvelés teljesen alaptalan. [REDACTED]

[REDACTED] A gyermekek ebben a korban még nem érik el az érettségnek azt a fokát, hogy akár személyes meghallgatásuk, akár orvos szakértő általi meghallgatásuk bármilyen, az ügy eldöntése szempontjából releváns információval bírjon. Mindezekon felül pedig nem is merült fel olyan körülmény az eljárás során, amely alapján ilyen fiatal gyermekek meghallgatását indokolta volna. Ezt a fent idézett Kúriai összefoglaló vélemény, és a magyar bírói joggyakorlat is egyértelműen kimondja és lefekteti:

(...) „A bizonyítás során növekvő számban kerül sor a gyermek bíró általi, közvetlen meghallgatására. A Hágai Egyezmény a gyermek eljárásban való részvételét nem írja elő kifejezetten, azt a lex fori-ra hagyja. A Brüsszel II.A. Rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerint viszont az eljárás során biztosítani kell, hogy a gyermek lehetőséget kapjon a meghallgatására, kivéve, ha ez életkora vagy érettségi szintje miatt nem tűnik célszerűnek. A Rendelet a gyermek meghallgatásának módját nem határozza meg.” (...)

(...) A vizsgált ügyekből azonban kitűnik, hogy a magyar joggyakorlat – az általános európai gyakorlattal egyezően és nyilvánvalóan a gyors döntés kényszere miatt is – egyre inkább hajlik arra, hogy a bíró közvetlenül hallgassa meg a gyermeket és tájékozódjon nézeteiről, kötődéséről a jelenlegi és különösen a Magyarországon történt visszatartását megelőző környezetéhez. Abban a hét esetben, amikor a gyermek közvetlen meghallgatására sor került, a meghallgatás érdemi információkkal segítette a bírói döntést. A meghallgatott gyermekek 5 és fél, illetve 9 év közöttiek voltak. (...) A BH 2010. 123. számú eseti határozat szerint a jogellenesen Magyarországon tartott gyermek visszavitelére irányuló eljárásban nem sért jogszabályt a bíróság, ha nem pszichológus szakértő útján, hanem közvetlenül hallgatja meg a gyermeket és annak véleményét – korától, érettségétől függően – figyelembe veszi.(...)

¹ (2013.III.H.G.1/14. sz. „A jogellenesen Magyarországra hozott gyermekek visszavitelével kapcsolatos eljárások vizsgálatára létrehozott joggyakorlat elemző csoport összefoglaló véleménye, 12-13. oldalak.

Indítványozó teljesen alaptalanul hivatkozik a New York-i Egyezmény 12. cikk 1. és 2. pontjában foglaltakra, miszerint az ítélőképesége birtokában lévő gyermek számára a szerződő államok biztosítják a jogot, hogy az őt érintő kérdésben kinyilváníthassa véleményét és azt figyelembe kell venni, tekintettel a gyermek korára és érettségi fokára. Ahogy arra a Kúria is utal végzésében, a jogerős ítélet meghozatalakor [REDACTED] 2 éves volt, tehát nyilvánvaló, hogy fiatal koruknál és érettségi fokuknál fogva, véleményüket nem lehetne számításba venni a visszavitelük kérdésének vonatkozásában.

A fentiek miatt, a kérelmezett által becsatolt magánszakértői vélemény figyelembe vétele szintén kizárt. Megjegyezzük, hogy a magánszakértői véleményt- a kialakult bírói gyakorlat szerint- a bíróságok egyébként is legfeljebb a fél előadásaként veszik figyelembe. **Semmiképpen sem számít tehát egyenértékűnek a független, kirendelt szakértő által adott szakértői véleménnyel a fél által becsatolt magánszakértői vélemény, főleg, hogy egyértelműen kiderül belőle, hogy kizárólag indítványozó előadásán alapul, és éppen ezért számos valótlan állítást tartalmaz.**

Fentiek fényében kétséget kizáróan megállapítható, hogy az indítványozó elsőfokú tárgyalásra történő idézéssel, ill. a kérelem ismertetésével és bizonyítási indítvány előterjesztésével kapcsolatosan hivatkozott indítványozói jogsérelem teljesen alaptalan.

I/B. 2) Elsőfokú, illetve másodfokú bíróság végzésében foglaltaknak a szokásos tartózkodási hellyel és a gyermekeket Spanyolországban „fogadó körülményekkel” kapcsolatosan, indítványozó által előadott jogsérelem teljes alaptalansága

Ahogy ezt jelen beadvány I./A. pontjában részletesen kifejtettem, a gyermekek szokásos tartózkodási helye minden kétséget kizáróan Spanyolország, a visszavitelük esetén pedig, nem szokásos környezetükből szakítanak őket ki, azáltal, hogy Magyarországot elhagyják, hanem éppen szokásos környezetükbe kerülnének vissza azzal, hogy Spanyolországba végre, másfél év meghurcoltatás után visszakerülnek.

Az eljárás során ugyanis egyértelműen megállapítható volt, hogy a gyermekek szokásos tartózkodási helye Spanyolország. Ahogy arra az első fokú bíróság is rámutatott, a kérelmezett által benyújtott orvosi dokumentumok, kivonatok megfelelnek a kérelmező előadásának, mivel a dokumentumok dátumait végigtekintve megállapítható, hogy Magyarországon az orvosi ellátást Martin születése utáni hónapokban, azt követően a karácsony és újév körüli időszakban, egyébként pedig kettő, három, vagy több hónapos időközökkel néhány hetes időintervallumokban vették igénybe. Ez megfelel a kérelmező előadásának, miszerint az indítványozó a gyermekekkel kettő-három havonta néhány hetes időtartamra utazott csak Magyarországra, rokonlátogatás céljából.

A kérelmező és az indítványozó által benyújtott dokumentumokat összeolvasva egyértelműen kiderül, hogy mikor és hol tartózkodtak a felek, ezt jól, és teljesen reálisan szemlélteti az első fokú bíróság által elkészített táblázat is. Az indítványozó által az elsőfokú eljárás során benyújtott iratok tehát nem állnak ellentétben a kérelmező által benyújtott iratokkal, éppen azt bizonyítják, hogy indítványozó valóban csak az ünnepekhez kötődően, és ritkábban, egyéb időpontokban pedig néhány hetet volt Magyarországon. A kérelmező

által csatolt Whatsapp beszélgetések is egyértelműen igazolják, hogy indítványozó is Spanyolországot tekintette a szokásos tartózkodási helyüknek, valamint, hogy indítványozónak a magyar családtámogatási rendszer igénybevétele céljából volt szüksége a gyermekek magyarországi lakcímére, valamint a magyarországi munkaviszonyának papíron történő igazolására. Az is egyértelműen kiderül a beszélgetésekből, hogy a kérelmező hozzájárulása nélkül tartja Magyarországon a gyermekeket.

A gyermekek azonban nem csak bizonyos időszakokat tekintve tartózkodtak lényegesen többet Spanyolországban, hanem ide jártak bölcsődébe és óvodába, ebbe a környezetbe illeszkedtek be. Helyesen mutatott rá az első fokú bíróság arra, hogy az indítványozó által csatolt családi bölcsődei igazolás semmilyen konkrétumot nem tartalmaz, csupán annyit igazol, hogy időszakos ellátásban részesült [REDACTED] bölcsődében. A kérelmező a személyes meghallgatáson is elmondta, hogy támogatta azt, hogy a gyermekek magyarországi tartózkodásuk ideje alatt közösségben legyenek, ezalatt pedig indítványozót tudta intézni a saját dolgait. Ezért ment [REDACTED] óvodába 2016. szeptemberében. Az indítványozó által az elsőfokú eljárásban K/10 alatt csatolt és az alkotmányjogi panaszban utalás szintjén hivatkozott- chat beszélgetésben 11:45-kor elküldött „garde” kifejezés is spanyolul azt jelenti, hogy napközi. Tehát ellentétben indítványozó állításával, kérelmező mindösszesen ahhoz járult hozzá, hogy napközibe járjon [REDACTED] míg Magyarországon van, ez semmilyen szinten nem jelentett magyar óvodába való beíratást, vagy ehhez való hozzájárulást a részéről. A kérelmező által a kérelemhez csatolt ibizai orvosi iratokból azonban az is jól látszik, hogy [REDACTED] 2016. szeptember 13. napján már Ibizán volt, és orvosi ellátásban részesült. A kérelmező által csatolt óvodai igazolások alapján megállapítható, hogy [REDACTED] be volt íratva a 2016/2017-es évre Ibizán óvodába. Így egyértelmű, hogy kérelmező 2016 szeptemberében is kizárólag ahhoz járult hozzá, hogy időszakosan gyermekmegőrző jelleggel menjen a gyermek családi napközibe.

Ellentétben az indítványozó által tett valótlan és teljesen alaptalan állítással, mely szerint indítványozó, [REDACTED] kérelmező „által nem vitatott időintervallumok alapján megközelítőleg 2000 napot töltött Magyarországon, míg megközelítőleg 500 napot Spanyolországban” az igazság az, hogy mindkét fél, és a gyermekek is Spanyolországban rendezkedtek be, és ott élték mindennapjaikat, ezért szokásos tartózkodási helyükként egyértelműen, és az elsőfokú, másodfokú és Kúria által hozott, egységes végzéseknél megfelelően Spanyolország tekinthető.

Fenti indokaim alapján Elsődlegesen kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza befogadásának vonatkozásában, az Ügyrend 31. § (1) bekezdése alapján szíveskedjen azt visszautasítani, mivel egyértelmű, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza, (illetve annak mellékletei) valótlan és hamis tényállításokat tartalmaznak, tehát kérem, hogy ezeket a Tisztelt Alkotmánybíróság az indítvány befogadására vonatkozó döntésnél ne vegye figyelembe, ugyanis az Alkotmánybíróságról szóló 2011 évi CLI. törvény (továbbiakban: „Abtv.”) 52. § (4) bekezdésében foglaltak szerint „Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia,” illetve a (6) bekezdés alapján „Az indítvány mellékleteként meg kell küldeni az Alkotmánybíróság részére azokat a dokumentumokat, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják.”

Álláspontom szerint indítványozó által, az Alaptörvény tisztességes eljárásának sérelmére vonatkozó állításait, nem tudta igazolni, illetve jelen beadványban leírtak alapján egyértelműen igazolást nyert, hogy állításai teljességgel valótlanok. Az indítványozó által melléletként csatolt tanúvallomások, illetve pszichológiai vélemény, kérelmező által ismeretlen személyektől, hamis állításokat tartalmaznak, és nem alkalmasak a bennük megfogalmazott, kifejezetten valótlan és egyoldalú vádak semmilyen módú igazolására. Indítványozó által tett állítások és csatolt mellékletek (melyek között szándékos és súlyos hamis fordítások találhatók) egyértelműen megvalósítják a rosszhiszemű pervitelt, illetve kérelmezővel szembeni becsületsértést.

Másodlagosan kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben az alkotmányjogi panaszt befogadásra alkalmasnak találja, jelen beadványban megfogalmazottakat mérlegelve, ne semmisítse meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Pk.500.172/2017/11. számú végzését, a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.636.303/2017/4. sz. számú végzését, illetve a Kúria Pfv.II.22.216/2017/13. számú végzését, mivel azok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, vagyis indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát semmilyen módon nem sértik, az alkotmányjogi panaszban megfogalmazott, a bírósági eljárásra és az ügy ténybeli történéseire vonatkozó állítások és csatolt új tanúvallomások, illetve bizonyítékok ugyanis olyan súlyosan valótlan állításokat tartalmaznak, melyek alkalmasak a Tisztelt Alkotmánybíróság megtévesztésére és szembe mennek a tisztességes és jóhiszemű eljárás követelményével.

Tekintettel az alkotmányjogi panaszban megfogalmazott valótlan állításokra, illetve arra, hogy ügyfelem két gyermeke lassan másfél éve, indítványozó folyamatos jogszabálysértése miatt jogellenesen tartózkodik Magyarországon, kérem továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Ügyrend 55. § (1) bekezdése szerint, gyorsított eljárás keretében szíveskedjen újabb végzésében a végrehajtás elrendelése tárgyában korábban hozott végzését megváltoztatni, és a végrehajtás felfüggesztését megszüntetni, a gyermekek jogai ugyanis súlyosan sérülnek azáltal, hogy nem megszokott környezetükben, Spanyolországban nevelkednek, illetve édesapjukkal való kapcsolattartást pedig indítványozó teljesen megakadályozza.

Budapest, 2018. április 19.

Tisztelettel,

██████████ képviselében:

DR. PROTZNER ANDRÁS
1118 Budapest, Ménesi út 7.
Tel./fax: 885-3630
Add.szám: 50235472-2-43

Dr. Protzner András

ügyvéd